

VLERËSIMI TEKNIK I GODINËS SË TEATRIT KOMBËTAR, TIRANË

Vlerësimi teknik i ndërtesës ekzistuese të Teatrit Kombëtarështë konceptuar nëdy linja:

1. vlerësimi i qëndrueshmërisë së përgjithshme të ndërtesës
2. vlerësimi i ndërtesës dhe pjesëve përbërëse të saj, të dëmtuara nga shkaqe të ndryshmetë cilat kanë sjellë gjendjen e saj, objekt për të cilën është bërë kërkesa nga Institucioni I Teatrit Kombëtar për tu kryer vlerësimi I saj.

Vlerësimi teknikështë bërë duke ju referuar:

1. vizitës në objekt për të vlerësuar konstatimet e bëra nga vetë kërkuesi I vlerësimit.
2. kërkesa e kohës për zbatimin e kushteve teknike të reja të projektimit, kodet dhe , eurokodet, të cilat janë të ndryshme nga ato të miratuara në kohën e ndërtimit tëobjektit.
3. sigurimit të projekteve të pjesshme, të realizuara në kohë të ndryshme
4. vlerësimit të objektit bazuar mbi dokumentacionet e mësipërme

INSPEKTIMI

Grupi i punës, për vlerësimin e ndërtesës është përqëndruar mbi këto inspektime:

- vlerësimin e elementeve jo strukturore
- vlerësimin e kushteve të strukturave të ndërtesës, për të identifikuar tipet e defekteve strukturore, shenja të dëmtimeve dhe deformimeve dhe shenja të përkeqësimit të materialeve.
- vlerësimit tëpunimeve shtesë ose punime modifikimi të cilat mund të sjellin mbingarkim ose efekte negative në strukturë.

ARKITEKTURA

Teatri Kombëtar është një objekt i ndërtuar gjatë periudhës së protektoriatit Italian në Shqipëri.Ndodhet pranë bllokut të Ministrive (Ministria e brendshme, Ministria e infrastrukturës dhe Energjitikës, si dhe kufizohet në perëndim nga Bulevardi “Dëshmorët e Kombit”, në very Rruga “Abdi Toptani” dhe në jug shëtitorja “Murat Toptani”.

Objekti është ndërtuar në vitin 1938, nga kompania italiane “Pater Costruzioni Edili Speciali of Milano”,periudhë në të cilën në Itali po realizohej një eksperiment konstruktiv, i cili aplikohet në objekte banimi, industri dhe arkitekturë e të përkohshme.Ky do të ishte një lloj “eksperimenti”, I cili konsistonte në përdorimin e drurit si material kyresor konstruktiv, ku në disa raste përdorej bashkë me betonin.

Për arsye ekonomike si dhe për realizimin e tij në një kohë më të shpejtëu aplikua ky eksperiment në sistemin konstruktiv në të cilin u përdorën materiale të ndryshmesi :

beton, dru dhe materiale innovative për kohën, panele të parafabrikuara, të quajtura Pupulit. Ky I fundit është një material i lehtë, i cili konsiston në çimento dhe tallash të prodhuar në atë kohë nga “SAFFA”.

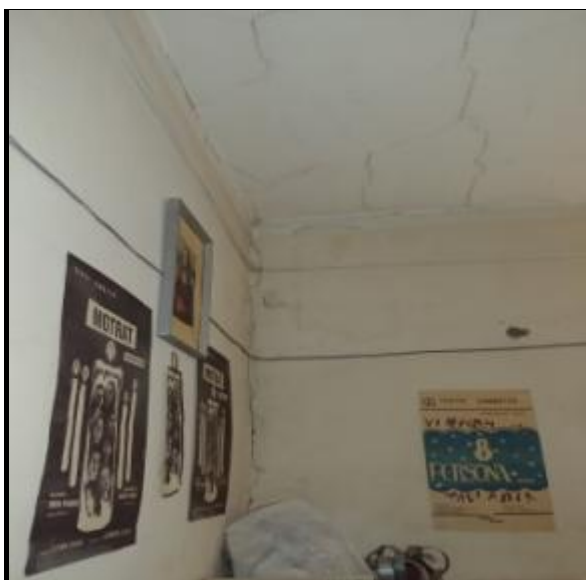
Ky object ishte pjesë e ansamblit të ndërtesave të quajtura në atë kohë “The Circolo”, dhe ishte ndër të parët të ndërtuar përgjatë asaj periudhe me qëllim monumentalizimin e qytetit të Tiranës, për të plotësuar shërbimet e kërkuara për një kryeqytet.

Godina e Teatrit është projektuar në dy pjesë të gjata dhe të ngushta simetrike, përgjatë një aksi gjatësor dhe të lidhura midis tyre nëpërmjet një kolonade e cila të krijonte efektin e një blloku konstruktiv.

Objekti në të djathtë përfshinte restorante, salla lojrash, librari, sallë për ballo gjithashtu zyrat kuzhina dhe ambientet e shërbimit. Në objektin në të majtë ishte realizuar teatri, në oborrin e mbrapëm ishte zona e sporteve (palestër, fushë tenisi I mbyllur, dhomat zhveshjes) kurse në ambientin e jashtëm lidhës midis dy objekteve ishte vendosur një kopësht me një pishinë, një pistë kërcimi dhe dy fusha tenisi.

Përgjatë viteve i gjithë kompleksi pësoi ndryshime në volum, aktivitete dhe shërbime. Funkcionet që ofronte objekti në të djathtë janë zëvendësuar nga Teatri Eksperimental kurse objekti tjetër (sot Teatri Kombëtar “Kadri Roshi”) shërben vetëm si teatër për shfaqje. Pavarësisht rikonstruksioneve të pjesshme të godinës qoftë në ambientet e brendshme si dhe në ato të jashtme, godina vazhdon të jetë tejet e degraduar.

- Evidentimi I lagështirës, në disa nga ambientet e teatrit. Kjo ka ardhur si pasojë e një sistemimi jo të mirë të ujrave të shiut, si dhe ujrave në nyjet H/sanitare. Pjesa e tavanit në pjesën më të madhe të godinës është shumë e degraduar dhe në të ka prezencë të carjeve dhe plasaritjve të tij, kryesisht në ambientet e katit të tretë. Kjo ka ardhur dhe si shkak I mosmirëmbajtjes së saj.(shiko fotot)

- Mungojnë daljet e emergjencës dhe shenjat orientuese për evakuimin e njerëzve në këto raste.

Përsa i përket mobilimit të përdorur në godinë, kryesisht në ambientet e hollit, skenës, ambjenteve të shërbimit të stafit ishte I vjetër , me përjashtim të veshjeve të karrigeve të spektatorëve.

Gjithashtu një problematikë tjetër që është lehtësisht e evidentueshme është mosfunksionimi i teatrit sipas një skeme të saktë organizimi dhe qarkullimi. Një pjesë e këtij mosfunksionimi vjen nga mungesa e hapësirave të nevojshme për kryerjen e aktivitetit, e cila ka sjellë në bllokimin e disa nga llozhave dhe riorganizime të ambienteve ekzistuese për të plotësuar disa nga kërkesat që i paraqiten teatrit të sotëm.

Mendojmë se, duhet të realizohet një studim fizibiliteti, i cili është një element i nevojshëm për të përcaktuar kërkesat për performancat që do të realizohen sipas kërkesave të komunitetit. Studimi që do të kryhet, duhet të marr në konsideratë:

- karakteristike popullore
- karakteristikat e transportit
- audiencat e mundshme
- traditat kulturore lokale dhe kombëtare
- dispozitat ekzistuese
- audiencat aktuale
- skemë pilot

Gjithashtu duke iu referuar dhe normativave për projektimin (Architect's Data-Ernst & Peter Neufert) e teatrit vlerësojmë se mungesa e hapësirave (ambienteve) dhe organizimit duhet të rishikohet dhe rikonceptohet. Duke iu referuar këtyre normativave, në përgjithësi kapaciteti i

auditoriumit përcaktohet nga formati i tij, kufizimet akustike dhe vizuale të vendosura nga produksioni.

Është e nevojshme minimalisht një sipërfaqe prej 0.5 m^2 /spektator të përdoret për ndenjësë. Gjatësia e rreshtave duhet të jetë maksimumi 16 ndenjësë dhe 25 ndenjësë në rast kur shoqërohet me një derë (1m) anësore çdo 3-4 rradhë. Daljet e emergjencës duhet të disponojnë gjerësi minimalisht 1 m për 150 persona. Volumi arrihet në bazë të kërkesave akustike (kohës së reverberimit) e cila duhet të jetë $4-5 \text{ m}^3$ për spektator. Proporcionet e teatrit përcaktohen nga perceptimi psikologjik i spektatorëve dhe këndi i shikimit si dhe nga kërkesat për një pamje të mirë nga të gjitha ndenjësët.

- Pamje e mirë pa lëvizje të kokës, por me pak lëvizje të syrit deri në 30^0
- Pamje e mirë me pak lëvizje të kokës dhe me pak lëvizje të syrit përafërsisht 60^0
- Këndi maksimal i perceptimit pa lëvizje të kokës është 110^0 (në këtë fushë gjithçka që ndodhë brenda cepave të syrit është e perceptueshme). Jashtë këtij këndi ekzistojnë pasiguri pasi diçka mund të mos perceptohet nga këndi i shikimit.

Distanca maksimale ku mund të pozicionohet ndenjësia më e largët nga skena është 24 m, pasi jashtë kësaj distance ekziston mundësia që skena mos të perceptohet qartë.

Është e nevojshme një skenë dytësore në të cilën mund të realizohet transporti gjatë kohës së ndërrimit të skenave. Gjithashtu nevojiten ambiente si:

- dhoma e skenerisë e cila përcaktohet në bazë të produksioneve por në bazë të praktikave dhe eksperiencës duhet të jetë 3 herë më e madhe se skena kryesore
- dhoma e kostumografisë
- dhoma mbështetëse, të cilat janë ambiente që kërkojnë një sipërfaqe relativisht të madhe.

Një ambient tjetër që është i nevojshëm për të realizuar një funksionim sa më të mirë të aktivitetit teatror është reparti i punishtës (atelieri ose ëorkshop-i) i cili përmban:

1. zonën e pikturimit
2. zonën e përpunimit të drurit
3. zonën e përpunimit të tapicerive ($1/10$ e sipërfaqes së dhomës së pikturimit)
4. zonën e përpunimit të metaleve
5. zonën e mbledhjes e cila duhet të pozicionohet në qendër të gjitha zonave të sipërpërmendura
6. 2 - 3 zona të tjera në shërbim të personelit teknik për përpunimet e zërit, dritave etj.

Sipërfaqja e përgjithshme e nevojshme për këto ambiente është 4-5 herë më e madhe se sipërfaqja e skenës kryesore.

Referuar për sa më sipër mendojmë se :

Kushtet aktuale të godinës së Teatrit Kombëtar nuk janë të përshtatshme për kryerjen e aktiviteteve për të cilat është projektuar. Ato janë pothuajse jashtë normave të projektimit të

godinave të këtij lloji. Ambjentet nuk ofrojnë kushte optimale jo vetëm për stafin, por edhe për qytetarët të cilët e frekuentojnë shumë shpesh atë.

VLERËSIMI I KUSHTEVE TË STRUKTURAVE

TEATRI KOMBËTAR – RELACION

Materialet e përdorura në godinë janë: beton, dru dhe panele të parafabrikuara të quajtur Pupulit, një material i ri për kohën i cili ishte i lehtë, me përbërje çimentoje dhe copëzash druri (tallash). Objekti origjinal është konceptuar si një strukturë e lehtë dhe epërkohshme, përkatësisht si rrjetë kolonçinash, me veshje pllakash pupulit të cilat mbështeten në një skelet dërrase të kapur në kolonçina, soletë ndërkatë me dru, si dhe mbulesë me kapriatë druri me eternit. Themelet janë të vazhduara dhe të cekëta. Për këto tipe objektësh parashikohen vetëm ndërhyrje të pjesshme dhe jo kapitale. Këta lloj godinash nga ana inxhinierike llogariten për efekt të erës dhe borës dhe jo për efekt sizmik pasi strukturat e tyre kanë masë të lehtë, kostot e tyre janë të ulëta dhe afati i shërbimit të tyre është relativisht i ulët. Betonet e përdorura janë të markave të ulëta, hekuri i përdorur është i pavjaskuar dhe në diametra të ulët, sasia e tyre është e pakët. Nuk bëhet një lidhje e qartë e hekurit me betonit gjë që do të jepte beton armetë që do të mbante strukturën e betonit. Ndër vite në godinë janë bërë një sërë ndërhyrjesh: shtesa, rikonstruksione, etj. Këto ndërhyrje kanë qënë pjesore dhe kanë përkeqësuar punën e objektit ekzistues. Janë shtuar volume në lartësi të objektit gjë që kanë sjellë që puna e objektit të ndryshojë. Kodet e projektimit, që përdoren në kohën e ndërtimit të objektit si dhe në periudhat kur janë bërë pjesa më madhe e ndërhyrjeve nuk merrnin parasysh një sërë kriteresh projektimi që sot konsiderohen shumë të rëndësishme.

Struktura vertikale mbajtëse (origjinale) është konceptuar si një skelet kolonash beton-arme me përqindje të ulët armimi, të veshura nga brenda dhe jashtë me panele Pupulit me trashësi 4cm. Nga verifikimet në terren rezulton se kolonat me seksion 15x15cm kanë largësi nga aksi në aks që varion nga 1.2 deri në 1.5m. Ndërkohë pjesa tjetër e skenës përbëhet nga një sistem mbajtës i një natyre tjetër, me kolona me seksion dhe hap më të madh. Ndër vite në godinë janë bërë një sërë ndërhyrjesh: shtesa, rikonstruksione, etj, që i përkasin viteve 1945, 1946, 1947, 1949, 1950, 1952, 1954, 1955, 1965, 1977, 2002, 2010, por jo të gjithë këto ndërhyrje janë të dokumentuara. Kjo e bën të vështirë identifikimin dhe vlerësimin e lidhjeve strukturore ndërmjet elementeve të rinj dhe atyre ekzistues.

Vihen re përkulje dhe dëmtime në disa zona të soletës. (Fig.1). Një pamje e faqes perëndimore të objektit dhe degradimi lokal i disa elementeve paraqitet në (Fig.2, 3, 4). Në disa elemente prej druri vihen re deformime të dukshme dhe kalbje, po ashtu vihen re dëmtime në një pjesë të pllakave pupulit. Vende vende betoni është i dëmtuar. Në pjesët e zbuluara vihet re dukuria e segregacionit të betonit, kjo dukuri ndikon jo vetëm në aftësinë mbajtëse të betonit por edhe në lidhjen beton – çelik (Fig.5). Në pjesët e zbuluara është i dukshëm korrodimi i çelikut. Ky fenomen sjell zvogëlimin e seksionit tërthor të shufrave dhe zvogëlimin e karakteristikave mekanike të materialit, rrjedhimisht zvogëlohet aftësia mbajtëse e shufrave.

Konkluzion

Riparimi i objektit dhe sjellja në kushtet teknike të sotme, përbën një vështirësi. Ajo kërkon kosto të larta disa herë më tepër se kostoja minimale fiskale dhe një ndërhyrje rrënjësore në 90% të objektit. Kërkon ndërhyrje në themele, në strukturën mbajtëse të objektit, në çatinë e objektit si dhe në soletat e ndërkateve. Ndërhyrja sado e madhe të jetë në objekt, nuk e sjell në kushtet optimale teknike të sotme sipas kodeve të projektimit.

SHËNIM: Në shtojcën A gjenden fotot e kryera gjatë inspektimit në terren nga grupi i punës i Institutit të Ndërtimit.

SHTOJCA A

Fig.1 Dëmtimet e soletës

Fig.2 Fasada ka në disa vende dëmtime të pllakave të popullitit

Fig.3 *Struktura horizontale që lidh kolonat*

Fig.4 *Faqja perëndimore e objektit*

Fig.5 *Degradimi i betonit të kolonës*

VLERËSIMI I KUSHTEVE HIGJENO- SANITARE, MBROJTJA NDAJ ZJARRIT

Godina e teatrit kombetar është një godinë që është ndërtuar që në vitin 1939 dhe është egzistuese dhe sot, ku panvarësisht nga kushtet jo të mira të gjëndjes së saj në këtë godinë punohet dhe jepen aktualisht shfaqjet e Teatrit Kombëtar . Duke u nisur nga vjetërsia e saj si godinë, rikonstruksionet jo të shpeshta të saj, rikonicioni i bërë në godinë përta i përkeqësimeve hidraulike, është në gjëndje të mjerueshme.

- Në godinë egzistojnë nyje sanitare për meshkuj dhe femra tek pjesa e hollit të cilat janë rikonstruktuar në vitin 2001.
- Në ndërkatën e dytë dhe të tretë ku janë vendosur garderoba, dhomat e zhveshjes të aktorëve si dhe dhomat e grimit etj nuk ka nyje sanitare apo pajisje sanitare si lavamanë, etj .
- Në një fletë projekti të realizuar në vitin 1977 nga ISP NR1 për shtesën e skenës së Teatrit Popullor është dhënë një fletë vizatimi ku përfshihen pusetat e jashtme dhe lidhja e rrjetit të brendshëm të kanalizimit me atë të jashtëm , një rrjet tubacionesh dhe radiatorësh ngrohje që lidhet me atë egzistues , një pjesë e rrjetit elektrik që shtohet për ndricimin e skenës që lidhet edhe ky me rrjetin egzistues.

Duke shqyrtuar objektin në ditët e sotme me normat dhe standartet europiane të projektimit për objekte të këtij lloji do të kërkohet sistem hidraulik i ri i cili do të përfshinte :

- Nyje sanitare për spektatorët në hollin pritës, për meshkuj dhe femra, të llogaritura këto sipas normave përkatëse .
- Një nyje sanitare për personat me aftësi të kufizuara (handcap).
- Nyje sanitare pranë dhomave të ndërimit, të cilat duhet të jenë të pajisura me dushe për aktorët , (meshkuj dhe femra) .
- Lavamanë në dhomat e grimit të aktorëve.
- Nyje sanitare pranë dhomave të provave .
- Për të gjitha këto do ketë një sistem furnizimi me ujë pa ndërprerje që do furnizohet nga rrjeti dhe në mungesë të tij do funksionojë me depozita uji dhe stacion pompimi.
- Cdo pajisje sanitare do të ketë furnizim me ujë të ngrohtë .
- Përta i përket rrjeteve të jashtme inxhinierike të gjitha duhet të projektohen të reja dhe në përputhje me standartet e reja të projektimit si dhe llojit të materialeve të përdorura .
- Rrjeti i ujërave të shiut egzistues në godinë rrjedh në gjëndje të lirë me tuba që vijnë nga lart dhe janë të përgjysmuar në një lartësi të caktuar të godinës dhe të pa organizuar për tu mbledhur në puseta dhe më pas në kolektorët egzistues të zonës përreth objektit . Kjo gjëndje shkakton lagështi në objekt , prishje fasade , prishje themeli. Pra rrjeti i mbledhjes dhe largimit të ujërave të shiut duhet të projektohet i ri .

SISTEMI I MBROJTJES NGA ZJARRI

Në godinën egzistuese nuk egziston një system i tillë . Nga rikonicioni në godinë u pa se në disa pozicione ishin vendosur shuarës me pluhur, por të patestuar për gjëndjen funksionale të tyre , gjithashtu në një fletë projekti të 1977 projektuar nga ISP NR 1 thuhet se është vendosur një hidrant zjarri në kuotën e kapriatës . Në kushtet e sotme objekti egzistues e ka të domosdoshëm sistemin e Mbrojtjes nga Zjarri . Ana arkitektonike , mënyra e ndërtimit dhe materialet e përdorura në të, funksioni që kryen ky objekt e klasifikojnë këtë në objekt të kategorisë IV.

Referuar Rregulloresë PMNZSH mbi Projektimin e Ndërtesave të cdo lloji, Nenit 2 I saj, materialet e ndërtimit sipas djegshmërisë së tyre për këtë objekt klasifikohen në materiale vështirësisht të djegshme dhe të djegshme.

Grupi i djegshmërisë	Karakteristikat e djegshmërisë Të materialeve	Të strukturave
1	2	3
Të padjegëshme	Nën ndikimin e zjarrit ose të temperaturës së lartë nuk flakërohen, nuk digjen me flakë dhe nuk karbonizohen.	Prej materialesh të pa djegëshme.
Vështirësisht të djegëshme	Nën ndikimin e zjarrit ose të temperaturës së lartë flakërohen me vështirësi, digjen si prush, ose karbonizohen dhe vazhdojnë të digjen vetëm në prani të burimit të zjarrit (pas heqjes së burimit të zjarrit menjëherë ndërpritet djegia).	Prej materialesh vështirësisht të djegëshme si dhe prej materiale të djegëshme që mbrohen nga zjarri me suva ose duke i mveshur me materiale të pa djegëshme.
Të djegëshme	Nën ndikimin e zjarrit ose të temperaturës së lartë flakërohen ose digjen pa flakë dhe vazhdojnë të digjen edhe pas heqjes së zjarrit	Prej materialesh të djegëshme, që nuk mbrohen nga zjarri me suva ose që nuk janë të mveshura me materiale të padjegëshme

Në materialet vështirësisht të djegshme hyjnë, materialet që përbëhen nga përbërës të pa djegshme dhe të djegshme; si psh. hidroizolim asfalto-betoni, pjesë prej allcie me mbushës organik, materilet prej argjili të përzier me kashtë, druri i impenjuar me lëndë kundër zjarrit, linoleum, beton me mbushës organik, fibroloit,etj.

Në materialet e djegshme hyjnë të gjitha materialet organike që nuk janë imprenjuar thellë me lëndë mbrojtëse nga zjarri.

Në rast se strukturat e djegshme mbrohen me pllaka prej materialesh të padjegëshme, boshllëqet ndërmjet tyre duhet të mbushen me llac.

Në bazë të nenit 4, referuar Rregullores PMNZSH, ndërtesat dhe veprat e tjera të artit sipas qëndrueshmërisë së tyre ndaj zjarrit ndahen në 5 shkallë.

Shkalla e qëndrueshmërisë ndaj zjarrit të ndërtesës ose të veprës së artit përcaktohet nga grupi i djegshmërisë dhe nga kufiri i qëndrueshmërisë së përbërësve të tyre.

Simbas shkallës së qëndrueshmërisë ndaj zjarrit të ndërtesave dhe të veprave të artit, grupet e djegshmërisë dhe kufitë minimal të qëndrueshmërisë së pjesëve të ndërtesës ndaj zjarrit janë si më poshtë: (për rastinin e godinës së Teatrit, kateg e IV)

Shkalla e qëndrueshmërisë ndaj zjarrit të ndërtesës ose të veprës së artit	Grupi i djegshmërisë të strukturave të ndërtesave dhe kufitë minimalë të qëndrueshmërisë në orë				
	I	II	III	IV	V
Muret mbajtëse dhe muret e kafazeve të shkallëve.	Të padjegëshme 4	Të padjegëshme 2.5	Të padjegëshme 2	Vështirësisht të djegëshme 0.4	Të djegëshme
Muret mbushës të skeletit	1	0.25	0.25	0.25	-
Shtyllat	3	2.5	2	0.4	-
Mbulesat ndërmjet katit dhe tavanit	1.5	1	0.75	0.25	-
Çatitë	1.5	0.25	-	-	-
Muret ndarëse	1	0.25	0.25	0.25	-
Muret mbrojtëse kundra zjarrit	5	5	5	5	5

- Në sallat e shfaqjeve gjerësia e pergjithëshme e kalimeve për largimin e njerëzve përcaktohet duke llogaritur 0.6 m për cdo 100 njerëz, në këtë rast gjerësia e kalimit duhet të jetë të paktën 1 m.

- Në sallat e shfaqeve, gjerësia e përgjithëshme e korridoreve, kalimeve dhe dyerve të rrugës së largimit duhet të jetë;
- 0.6m për cdo 100 njerëz në ndërtesat e shkallës I dhe II të qëndrueshmërisë ndaj zjarri;
- 1 m për cdo 100 njerëz për ndërtesat e shkallës III deri V të qëndrueshmërisë ndaj zjarri.
- Numri i spektatorëve që mund të largohen njëkohësisht nëper dyert e jashtme duhet baraz me sasinë e përgjithëshme të vendeve në të gjitha sallate shfaqjes plus sasinë e spektatoreve që gjenden në sallën e pritjes.
- Numri i spektatoreve që gjenden në sallën e pritjes llogaritet në 50% të sasisë së vendeve të sallës më të madhe.
- Rrugët e kalimit për spektatorët, që gjenden në katet e mësipërme, nuk duhet të kalojnë nëpër sallën e shfaqjes.
- Në hyrje të objektit , dhe në cdo kat të objektit duhet të afishohet një plan evakuimi që të jetë në një pozicion të dukshëm dhe të lexueshëm
- Kafazët e shkallëve që shfrytëzohen për largimin e njerëzve duhet të jenë të mbyllura e të ndricuara në mënyrë natyrale.
- Dyert që shërbejnë për largimin e njerëzve, duhet të hapen nga drejtim nga brenda jashtë.

Masë tjetër për mbrojtjen nga zjarri në një ndërtesë është **dhe projekti Hidraulik** që nënkupton llogaritjen e sasisë së ujit rezervë për Sistemin e MNZ si dhe pompën e këtij sistemi. Këto duhet të jenë të përqëndruara në një ambient teknik dhe të jenë gjithmonë në gadishmëri pune.

Në rastin konkret godina ka mangësi në sistemin e mbrojtjes nga zjarri. Në mënyrë që godina të ishte e kompletuar sipas normave të rregullores së PNMZSH-së që janë në fuqi si dhe sipas standarteve dhe normave europiane të projektimit krahas konstatimeve të përmendura më lart duhet të sigurohet me :

- Sistemin e Sprinklerave për mbrojtjen e sallës, kombinuar kjo me sistemin me kaseta dhe pluhur sipas kërkesave që kërkojnë mbi projektimin e tyre.
- Ndërtimi i impiante të posaçëm për sigurimin e sasisë së ujit.
- Sistem bombulash portative në pjesën e skenës, dekorit, si dhe në dhoma të vecanta si ajo e grimitapo garderobës, etj.
- Një rëndësi të vecantë për këto tipe objektesh zë sinjalistika, shigjetat fosforeshente me drejtimet përkatëse, daljet exit fosforeshente, funksionimi i ndricimit të emergjencës dhe sirena e alarmit të cilat gjithmonë duhet të jenë në gadishmëri pune .
- Objekti duhet të pajiset me sistem dedektim tymi.
- Një rëndësi të vecantë ka lënia e daljeve të hz me gryka për lidhjen e brigadave zjarrfikse në rast nevojë , për ti ardhur në ndihmë godinës përreth nga jashtë .
- Hidrantet e brendëshme duhet të vendosen kryesisht pranë hyrjeve brenda kthinave, ose në pushimet e kafazeve të shkallëve, në korridoret ose në kalimet, pikërisht në vendet më të dukshme.
- Hidrantet zjarrfikëse të brendëshme vendosen 1.25 m nga niveli i dyshemesë.

SISTEMI I NGROHJES

Sistemi i ngrohjes se kësaj godine është tejet i amortizuar dhe jo funksional . Duke parë në vend këtë sistem shohim se është sistem i ngrohjes me kaldajë dhe radiatorë gize të cilat janë të amortizuara, të ndryshkura, dhe që nuk funksionojnë për një kohë të gjatë. Në kushtet e sotme të zhvillimit të ndërtimeve dhe teknologjisë së ndërtimit, ky sistem si zgjidhje dhe nga ana funksionale nuk qëndron. Këto tipe sistemesh janë zëvendësuar me sisteme të reja që sigurojnë ftohje- ngrohje, ventilim, ajër të kondicionuar të cilat sigurojnë një komoditet në gjithë ambientet e objektit. Sistemet e përdorura sot janë sisteme inverter që sigurojnë dhe kursim energjie në përdorimin e tyre.

SISTEMI ELEKTRIK

Sistemi elektrik, Sistemi i ndricimit të skenës, sallës, ambienteve ndihmëse është i amortizuar. Mungon sistemi i sinjalizimit të zjarrit si dhe i ndricimit të emergjencës. Sistemi që funksionon sot është një system pjesërisht i rikonstruktuar, ku kabllot, prizat çelsat janë në dukje dhe të pa sistemuara. Ky system duhet riprojektuar I ri sipas normave dhe standarteve europiane të projektimit për këto tipe godinash.

Referuar sistemeve teknike të përdorura në godinë, ato jashtëjashtë normave të projektimit të godinave me karakter kulturor.Për të krijuar kushte optimale pune dhe shërbim për ata që frekuentojnë shfaqjet kulturore, kërkohet riprojektim i Teatrit sipas kushteve dhe standarteve të reja të projektimit.

Grupi I Punës

Ing.Agron Hysenlliu

Ing. Gramoz Dushku

Ing. Anila Xhahysa

Ing.Stela Bit

Ing.Arjan Çika

Ing.Silvana Alliu

Ing.Mamica Shehi

Ing.Blerina Gjini

Ing.Afrim Çenga

Ark.Denada Gjoka

Ark.Ermal Draçi